

”For Kristus er enden på loven til retfærdighed for enhver, som tror”

Paulus forkynder det i Romerbrevet 10. Og Jesus demonstrerer det i Lukas 7. Men hvor kan det dog misforstås og misbruges – fordi man ønsker at leve efter sine egne lyster! Og lige så katastrofalt er det, hvis det forties af moralisterne i kampen for den gode moral.

Lukas 7,40-42: v40 Jesus sagde da til ham:

»Simon, jeg har noget at sige dig.« Han svarede:
»Sig det, Mester!« v41 »En pengeudlåner havde to skyldnere. Den ene skyldte fem hundrede denarer, den anden halvtreds. v42 Da de ikke havde noget at betale med, eftergav han dem begge deres gæld. Hvem af dem vil så elske ham mest?«

Romerbrevet 10,4-13: v4 For Kristus er enden på loven til retfærdighed for enhver, som tror. v5 Om den retfærdighed, som kommer af loven, skriver Moses: »Det menneske, der holder budene, skal leve ved dem.« v6 Men den retfærdighed, som kommer af tro, siger således: »Sig ikke i dit hjerte: Hvem vil stige op til himlen?« nemlig for at hente Kristus ned, v7 eller: »Hvem vil stige ned i afgrunden?« nemlig for at hente Kristus op fra de døde. v8 Nej, hvad siger den? »Ordet er dig nær, i din mund og i dit hjerte,« og det ord er troens ord, som vi prædiker. v9 For hvis du med din mund bekender, at Jesus er Herre, og i dit hjerte tror, at Gud har oprejst ham fra de døde, skal du frelses.

1. Loven som frelsesvej

Simon var fanget af loven som frelsesvej. Han var moralens vogter. Det viste sig i hans vurdering af kvinden og af Jesus.

Tanken om at vi skal frelse os selv ofte dukker op enten som en plage, der gør os usikre, eller som selvretfærdighed, der gør os selvsikre.

Og vi får ikke mindst sådanne tanker fra Bibelen. For Skriften nævner overholdelse af Loven som en teoretisk mulig vej til frelse.

Rom 10,5: Om den retfærdighed, som kommer af loven, skriver Moses: »Det menneske, der holder budene, skal leve ved dem.«

A) Hvorfor kunne loven ikke frelse kvinden og Simon – og os?

Rom 8,3a Det, som loven ikke kunne, fordi den kom til kort på grund af kødet,

Da loven ikke kan frelse os, kan vi let drage den slutning, at loven er ligegyldig for os. Men tænk på, hvordan Jesus forkyndte loven i Bjergprædikenen f.eks.

B) Læs versene nedenfor og tal om, hvad Loven skal hjælpe os med (selv om den ikke kan frelse os) og hvad vi mister, hvis vi ikke hører Guds lov!

Rom 3,18-20: ... det, der kommer ved loven, er jo syndserkendelse.

Rom 7,7-12: ... Men med budet fik synden et påskud og vakte al slags begær i mig.

2. ”For Kristus er enden på loven”

Hvilen herlig sætning, når vi tænker på kvinden og Simon!

Men hvor den dog kan misbruges!

Og hvor den dog også ofte bliver gemt væk og skjult, fordi man vil vogte over den gode moral.

Eksempel på misbrug:

Et eksempel kan være, at man klipper ordene ”**Kristus er enden på loven**” ud af sætningen og overser at der står ”**For**” og også er ligeglad med det, hvad sætningen skal til for: Nemlig ”**til retfærdighed for enhver, som tror**”.

Da fremstår ordene jo som en generel udtalelse – løstrevet fra Romerbrevet og frelsesforkyndelsen. Og da kan man løsrive sig helt fra Guds Lov.

Når man mishandler teksten sådan, erstattes Guds lov hurtigt med menneskers egne tanker om godt og ondt og om moral og umoral. Da bliver alt relativt. På den måde kan ”Kristus er enden på Loven” åbne op for en helt ny moral blandt dem, som kalder sig kristne, sådan som det sker i disse år både mht. at holde hviledagen hellig, holde ægteskabet i ære, det femte bud (abort), og at begære sin næstes hus og hustru. Og det rammer os.

C) Tal om, at vi mister Kristus og alt, hvad han har gjort for os, hvis vi mister forståelse af, at han døde for vores synder, for at vi skulle få tilgivelse! (For hertil hører jo også erkendelsen af synd.)

Eksempel på den rette brug: Fortællingen om kvinden i farisæerens hus, viser os den rette brug. Jesus var for kvinden enden på Loven til retfærdighed og frelse for hende ved troen. Jesus stillede intet krav til hende. Og han fortalte til Simon, at både Simon og kvinden havde en ubetalelig gæld, men at pengeudlåneren eftergav dem begge deres gæld. Dermed siger han, at Lovens krav er ophørt og sat ud af kraft i og med, fordi de er eftergivet hele gælden. Sådan er Kristus enden på loven.

I Romerbrevets anden del fra kap.12-16 er der mange eksempler på, at Loven gælder, - men ikke som frelsesvej, men som vejledning for os, som er ”retfærdiggjort af tro uden gerninger!” Se f.eks. Rom 13,8-10.

D) Hvordan var Kristus enden på loven for kvinden?

Hvilken kraft har tilgivelsen i dit liv?
”Hvem vil nu elske ham mest” Overvej det sammen.